

● **לדנה הררי**, עורכת התוכנית הדוקר מנטרית עם חולת הסרטן, רות גרטש (רשת א. שיש, עעה 16). בוודוילב נדיר חשפה גרטש, תושבת גיבעתיים, איך התגלתה המחלה, לפני שש שנים, תחילה בעין ואחר כך בחזה. הרופאים עקרו לה עין אחת, אך לא מצאו טעם לנתח אותה בחזה, משום שהשלב בו נתגלה שם הגידול היה מתקדם מאוד. היא איבדה את כושרה התנועה כידה הימנית. כתוצאה מכך למדה לכתוב ביד שמאל ולהתבונן בעולם בעין אחת.

ביטוי למצבה היא מוצאת בהומור מיוחד, שאותו סיגלה לעצמה, ובכתיבת שירה, שאת חלקה היא קראה בתוכנית.

למרות שהרדי לא עשה יחסי ציבור לתוכנית לפני שידורה, היא הייתה גלים. מייד אחרי השידור טילפנו רבים לביתה. בנה, העיתונאי יוסי גיא, נשאל שוב ושוב מתי תשודר התוכנית פעם בשבוע. המשורר יעקוב בסר, עורך עיתון 77, נוספת. בין המתלפנים היו גם מי שגילו עניין בשירה. המשורר יעקוב בסר, עורך עיתון 77, הסופר חובשי הכיפה חיים נאר וג'רה הראל, אשתו של ח"כ העבודה, אהרון הראל, שהיא עובדת בכירה בעם עובד.

גרטש רמה שפירסום שירה בקובץ, בחייה, הוא דבר שהיא מאוד חושקת בו. נראה עתה שכעזרת הרדי תהפוך התיקוה למציאות.

מאחורי המירקע המנכ"ל יכול להמתין

הפארסה סביב מינוי מנכ"ל לטלוויזיה — קרוב לוודאי **חיים יבין** — נמשכת. ארבעת השרים האמורים להיפגש כדי להחליט עליך אינם מסוגלים לקיים פגישה מרובעת, כי תמיד מישוה מהם שוהה בחו"ל. בעבר היה זה יצחק מורעי. אחר כך יצא יצחק מנשה לחו"ל, לאיטליה, לחגיגות יום ההולדת של משה מונטיפיורי. עתה, ביום שבו הוא שב ארצה, יצא דויד לוי לארצות הברית ולקנדה.

הכל מקווים שכשנוע הבא כל הארבעה יהיו בארץ והרביעי הוא משה שחל, וסוף סוף אפשר יהיה להחליט.

יבין במקום טסלר

הכיבשה השחורה הנוכחית של רשות השידור היא מה השאלה? — תוכניתו של **שימרון טסלר**. אחרי שהיא הועברה מלילות שבת ליום א' בלילה, ואחרי שהכל מתחו עליה ביקורת — הן על המראיין, הן על התפיסה — יזעלה רעיון חדש. תחת להוריד את מה השאלה? מלוח המישרים הטלוויזיוני, מוצע שחיים יבין ינחה אותה, בתיקוה שהוא יציל את מה שטסלר אינו יכול להציל.

בישיבה האחרונה של הוועדה המנהל של ישות השידור הציע **אורי פורת** להוריד מה מסך את מיפגשים, תוכנית העימות הפופולרית שאותה מנחה **דן מרגלית**, בטענה שהתוכנית הזמנה תעייפו. הוועדה רחה את ההצעה כשחבר הוועד הר"ר **ישראל (רוליק) סלג**, שהוא גם

לונדון: חדשות

או טלוויזיה

השיחה הקרובה בין **ירון לונדון** ומנכ"ל ישות השידור **אורי פורת** תהיה מרובעת, לפחות לגבי הראשון.

פורת מסתמך על תסיסה של עובדים ברשות, הרגזים על כך שלונדון צימצם עד למינימום את עבודתו ברשות — עתה רק מסך ציטוט — ועושה חלטות במישרה מלאה. הפירסום שליווה את הטור האישי החדש שלו בחדשות — קרא וזרוק — היה הקש ששבר את גביהמל.

לונדון לא ביקש, וכמוכון לא קיבל, רשות לכתוב אותו.

פורת הוא איש ידיעות אחרונות. והוא שוב לשם אחרי שיסיים את תפקידו כמנכ"ל הרשות.

כעיתונאי בכוח אין לו עניין לאפשר ללונדון לחסל חשבונות עתה, באמצעות חדשות, עם כתבי ידיעות, למשל, כמו **אברהם דישן**, שעליו גילה לונדון שהוא זיבל מניות מאגרי טכנולוגיה בהקצאה פרטית. בעיקבות הקצאה זו שיבד דישן ועל דפי העיתון את המניה ומנפיקה, **שמואל רכנר**.

תעלומת הכריכים האבודים

ביום הרביעי שעבר יצאה ניירת השידור ה' חרשה של גל"ץ. בת שמונה הערוצים, להקלטה במועדון סליק, הנמצא בבניין לונדון מיני סטור בתל אביב, מול צוותא. להקלטה יצאו שישה טכנאים, והאחראי על הקלטות החוץ **אליעזר (לצו) דר**, שהוא גם יו"ר ועד העובדים האזוריים של התחנה הצבאית. דר, אחיה של הזמרת **אילנית**, לקח עימו, כצ'ופר לטכנאים, ארגו מהמיטבה, שהכיל לחם פרום, חלבה קשה ומרגרינה.

כדרך כלל מועמס המוזן מהמיטבה הצבאי בריכבם של הטכנאים. מכיוון שלניירת השידור החדשה אסור להכניס אוכל, הוא העמיס את הארגו במכוניתו הפרטית, שאותה חנה ב' מיגרשהחניה של בית סוקולוב.

למה שקרה אחר כך תתאים דוגמת הסרט ראשומון.

על פי גירסה א', מיהר למחרת אחד הטכני נאים לרביסרן שלמה בספ"ה, הקצין הטכני של התחנה, ושאל אותו מדוע הם לא קיבלו אוכל ערב לפני כן. כסיף ענה לו שנשלחה כמות גדולה, באמצעות דר. כשהוא מוראג מהעניין פנה כסיף לדרן **בדישי** וסיפר לו על העניין. מפקד גל"ץ מיהר לקרוא לדר וביקש הסבר על ההאשמות שהועלו נגדו.

האם לקח דר את המזון לביתו מדוע לא האכיל את הטכנאים?

משמיצי לצו, הירוע כיחסי האנוש הטובים שלו, טענו שהוא הרעיב את הטכנאים. טענו נגדו שהוא איים על בדישי שאם העניין לא ייסגר בתחנה, גם לו יש מה לומר על השיטה ומנצליה.

העובדות נטות לצידו של לצו. לדבריו, אין הוא חייב להביא לטכנאים

מנהל ליכתי העיתונות הממשלתית, הסביר שהחלטה כזו חייבת לעבור את ועדת המישה שהיא עומד בראשה, והמטפלת בתוכניתו.

קרפין לחו"ל?

שמועה, שאין לה אישור: הליכוד מנסה בכל הדרכים להוציא את **מיכאל קרפין** ממבט. הפטנט החדש שיוצע לו הוא יציאה בשליחות ממשלתית בחו"ל, כמו שנעשה בעבר עם **אלישע שפיגלמן ודניאל סאר**.

מבקשים את ראשו של ינון

ועדת הכספים של הכנסת דחתה בקול רעש וצילצולים את תקציב רשות השידור, למרות ששלושה רבעים ממנו באים מתשלום האגרה המועברת לקופת האוצר, ומשם אינה יוצאת לרשות השידור, כפי שצריך היה להיות.

מנכ"ל הרשות אורי פורת היה בטוח שמחפשים אותו, להעולם הזה, התברר מפי כמה מחברי הוועדה — אנשי הליכוד, ממתנגדי אישור התקציב לרשות, שכראשה עומד איש שלהם —

ההסיבה היא אחרת. הישיבה היא **מיכה ינון**, יושבראש הוועדה המנהל של הרשות. על פי הטענות, שיש להם על מה לסמוך, הוא כמעט שאינו נראה ונשמע.

לעומת זאת, הכנסתו והוצאות הגיליות מגיעות לסכומים של עשרות אלפי דולרים בשנה.

ינון, עורך דין איש המפר"ל, מבוקש מאוד בוועדת הכספים. השבוע חיפשו לפחות שני חכמים את פירות השכר וההוצאות הנלוות שלו, שפורסמו מעל עמודי העולם הזה. הם מתכוונים לעשות הרבה רעש סביב ניירות אלה.

מאחורי המיקרופון מחפשות את מנחם דותן

דובר מיפעל הפיס. מנחם דותן, דיבר הרבה בגליהאחר לפני ואחרי ההגדלה הגדולה של הלונדון, בעיקר בגליהאחר.

ביום ההגדלה אף נפתחה תוכנית הבוקר היוקרתית של גל"ץ, בוקר טוב ישראל. בהנחיית **יצחק ברנר**, בקולו של דותן.

נראה שהקול עושה משהו לאנשים, ובעיקר לנשים. מייד אחרי ההגדלה קיבלו מזכירתו ומר כויית מיפעל הפיס טלפונים מכמה נשים, שי סיפרו שהן גילו עניין בקולו של הרופר, והן מבקשות להכיר אותו. לרותן לא ניתנה ההזדמנות.

מפיק דר (במסיבת פורים) ראשומון בתא המיטען

מה עשה לצו כמזון שנשא בתא המיטען של מכוניתו? לצו: "לקחתי את הארגו כמו שהוא, וזרקתי לפח האשפה".

ערב עזיבתו ביקש בדישי מלצו שיכין נר הליציאות לשטח של טכנאים והונתם. כדישי כבר לא יקרא את הנוהל החדש. מיום השישי בצדהיים אין הוא עוד מפקד גל"ץ. הוא יצא לחופשה לסופשבוע, ולא השאיר מיספר טלפון.

אוכל. זהו צ'ופר הנהוג מקדמא דנה, למרות שהעובדים מקבלים אש"ל וברנר כלל, כמו במיקרה זה, הם אוכלים לשבוע על חשבון המארחים.

לדיברו לצו, בשעה 7 בערב עלו העובדים איתו לאכול בפסא"ל לונדון מיניסטור. בחצות הוא הזכיר להם שיש עבורם אוכל בתא המיטען שלו, אך הם סירבו לגשת לבית סוקולוב כדי לקחת את הארגו, בטענה שאינם סבלים.

היא נשלחה לאוכרה השנתית לזיכרו של אברהם (יאיר) שטרן בכתיבהקורות בנחלת יצחק. אחרי האוכרה היא קלטה, כונית עיניה, ששמיר מתראיין אצל **ניסים מישעל** למהדורת מבט. מנשה ניגשה לשם, אך מי שהתגודדו סביב שמיר מנעו ממנה לדחוף לפיו את המיקרופון.

אמרה לו מנשה: "אתה מוכרח לדבר, אם לא תתן לי ראיון, ייהרגו אותי ברדיו!" שמיר הביט בה, משתומם, ואמר: "אבל אין לי מה לומר!"

שרנית מנשה

התגודדות בבית הקברות

האיש, חבר מליאת רשות השידור וחבר תנועת החרות, לא זכה לקבל לידי את שיחות הטלפון. המזכירה שלו מיהרה להודיע שהוא נשוי פלוס, ושיפטיקו להטריד אותו.

כך סוחטים ראיון

הכתבת הפלילית של קול ישראל, **ברמלה מנשה**, סיפרה השבוע בעברדיאיונות, איך הצי ליחה ל"סחוט" ראיון מיצחק שמיר, כשזה היה ראשיהממשלה.

אמך אינה

עוד זונה!

דויד ארמון, ממלא מקום יושבראש הוועדה המנהל של רשות השידור, נוהג לצי פות ברדיכות בטלוויזיה בימי שישי ושבת, כדי לרווח **למיכה ינון** הדתי ולוועד המנהל, המתכנס בכל יום שני כשבוע, על המחללים שראו עיניו.

ביום השני האחרון הוא בא ליישיבה כשהוא מלא טענות כרימון.

לדבריו, במיסגרת קטע היתולי שעסק בצנזורה, בסיבה למסיבה, חזרו השחקנים כמה וכמה פעמים על הביטוי הוולגרי "אימך זונה!" המנכ"ל **אורי פורת** ביקש הסבר מ**יאיר אלוני**, שהוא הממונה על הטל ויזיה, עד למינוי המנהל הקבוע. אלוני אמר לארמון: "לא היו דברים מעולם!"

ארמון התבסס על זיכרונו, אך ביקש צפיה חוזרת, בערב טילפן אליו אלוני, כולו נרעש ונרגש והתנצל. הוא שוחח עם מפיק סיבה למסיבה, **אהרון גולדסטינגר**, ואכן הביטוי הגס הושמע.

גולדפינגר התבקש להקפיד מעתה שיבי עתים על מוצאיהם של משתתפי התוכנית.

השיבה לו מנשה: "תניי בדיוק את מה שאמרת לחדשות בטלוויזיה".

שמיר חזר על דבריו, והם שודרו ביומן ה' חדשות היום הזה של 7 בערב, שעתיים לפני הידיעה הטלוויזיונית.